

Last van Roos

Komedie in acht scènes

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LAST VAN ROOS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Karel Beukelaar - ca. 50 jaar, ontvlucht de harde maatschappij elk zomerweekend in Ons Nestje

Ina Beukelaar - ca. 48 jaar, verdedigt haar domein tegen vuil, ondanks knie- en andere klachten

Roos - ca. 18 jaar, hun uitbundige dochter die een fotoreportage maakt van

Last - ca. 25 jaar, de klimmende ster van de popband Last Night

Ed de Kwel - ca. 40 jaar, een louche makelaar, deze zomer te vinden in de armen van

Minette - ca. 33 jaar, de femme fatale van de camping

Tobias - ca. 30 jaar, politieagent, fanatiek toneelamateur, moet op pad met

Manda - ca. 22 jaar, politieagent in opleiding, fanatiek fan van Last Night,

Moe Lok - ca. 65 jaar, een schat van een vrouw, staat alleen voor beheer camping, want:

Gertjan Lok - ca. 35 jaar, zegt ze: is een beste jongen maar hij wil niet deugen.

DECOR:

Een hoekje van de camping Op de Uitkijk. Middenachter het front van een kleine caravan op een vaste staanplaats met als opschrift ONS NESTJE, daarvoor een popperig tuintje met minstens 1 rozenstruikje, 1 tuinkabouter, 1 bankje, uiterst linksvoor staat een klein tweepersoonstentje, voorlangs en rechts zijn paden. Rechts aan de andere kant van het pad staat een bungalowtent, we zien daarvan een deel van de luifel met scheerlijnen, daarbij een luxe zonnestoel. Het geheel is omringd door verwilderd ongesnoeid en verwaarloosd groen.

EERSTE SCÈNE

Zaterdagmorgen op de camping. Het wordt een drukkend warme zomerdag. Ina zit op het bankje met een tuinkabouter op schoot. Ze draagt een zomerse bloemetjesjurk en heeft een knie ingetapet. Ze is minutieus bezig "Paulus" met een tandenborstel en een sopje te ontdoen van vuil en mos. Achter de rozenstruik, eerst nog uit zicht, is Karel bezig de rozen op luis te controleren. Het lijkt daarom alsof zij tegen de tuinkabouter praat.

INA: Weet je wat het met jou is, meneer? Jij hebt last van roos! En niet zomaar een béetje last van roos. Een pak sneeuw is het elke keer op je schouders. *(ze blaast stof van de kabouter)* Als je wat ouder wordt- en dat word jij!- moet je echt meer op die dingen letten. Maar wat doe jij? Jij hebt vanmorgen wéér je haar niet gewassen. En je hebt je wéér niet geschoren. En heb jij je verschoond? Wel? Nee natuurlijk! Het is te hopen dat jij nooit alleen achterblijft, want je zou nog in je eigen vuil omkomen. Hoor je? Jij luistert niet, hè! Jij denkt: laat haar maar kletsen. Ik ben lekker in m'n tuintje bezig en zij kan van mij... AU! *(ze zet de kabouter naast haar neer en masseert haar knie)*

KAREL: *(uit zicht)* Je knie?

INA: Ja, mijn knie! Wat anders?

KAREL: Het is meestal je knie die je parten opspeelt. *(Karel komt omhoog, zijn uiterlijk vertoont sterke gelijkenis met de tuinkabouter: een kalend grijs hoofd, geen snor maar een grijze ringbaard, hij veegt zijn voorhoofd af. Karels taalgebruik is opmerkelijk, hij verwacht vaak woorden en uitdrukkingen, maar uit zijn mond klinkt het eerder origineel dan dom)* Maar ja, het kan ook je slijmbeurs zijn, of je obstinatie...

INA: *(kijkt om zich heen, fluistert dan nadrukkelijk)* Ob-sti-pa-tie.

KAREL: Dat zeg ik, obstinatie. Of dat je verzakking zomaar weer 'ns de kop opsteekt. *(Ina ssst, Karel fluistert)* Maar het is je knie?

INA: Ik heb vannacht weer geen oog dichtgedaan. Maar daar zal jij niet wakker van liggen.

KAREL: Waarvan zou ik wakker moeten liggen?

INA: Van mijn knie!

KAREL: Nee, ik lig niet wakker van jouw knie.

INA: Ik ben gister natuurlijk veel te druk bezig geweest.

KAREL: Waarmee?

INA: Waarmee? Waarmee? Jij hebt ook niks in de gaten, hè? Zie je dan echt niet hoe alles hier verslonst en vervuult.

KAREL: Als dat zo is, ligt dat niet aan jou gelegen, Ina.

INA: Dat ligt zeker niet aan mij! Dat ligt aan Moe Lok. Het is haar camping. Zij laat de boel verslonzen. Neem nou al dat groen om ons heen.

KAREL: Maar er is toch niks tegen groen?

INA: Er is niks tegen groen zolang het niet groen wordt op plekken waar het niet groen hoort te wezen. Maar hier is alles groen!

KAREL: Groen rechts, groen links.

INA: Het is toch net alsof we aan de Amazone staan!

KAREL: Leuk dat je over de Amazone begint. Weet je dat daar vleesetende rozen voorkomen. Ik heb 'ns gelezen over een biologicus die aan zo'n roos wou ruiken en met zonder neus terugkwam. Kijk je toch op je neus, ik bedoel: kijk je niet op je neus.

INA: We staan hier niet aan de Amazone, we staan hier aan het verstopte riool van Camping de Uitkijk. Je zou het hier af en toe wensen je neus te missen. En uitkijken kan je hier al lang niet meer. Want wat zie je als je uitkijkt?

KAREL: Groen links, groen rechts.

INA: En groen boven en groen onder en overal tussen en in en op. En ik heb jou wel al honderd keer gevraagd om Moe Lok er ook eens over aan te schieten, maar ja... *(ze neemt de kabouter weer op schoot)* ... het is net als met dat over je roos: het gaat het ene oor in en het andere uit. Jij luistert niet... *(Moe Lok komt op; met passen van ca. een meter loopt ze al tellend voorlangs, Ina en Karel volgen haar met hun blikken)*

MOE LOK: Vijfenzestig. Zesenzestig. Zevenenzestig. Achtenzestig. *(ze stopt, wist zich het voorhoofd af)*

INA: Karel!

KAREL: Ja?

INA: Het groen!

KAREL: Wat is daarmee?

MOE LOK: *(stapt en telt door)* Negenenzestig. Zeventig. Eenenzeventig. Twee... *(af)*

INA: Man! Je zou Moe Lok aanschieten over het groen!

KAREL: Hoe kan ik haar nou aanschieten als ze doorloopt?

INA: Ze moet op haar vingers getikt worden!

KAREL: Moet ik haar nou aanschieten of op haar vingers tikken? *(op uit dezelfde richting als Moe Lok: de agenten Tobias en Manda, Tobias groot, rond en blozend, Manda klein en vinnig; zij volgen omzichtig Moe Lok, zonder iets te zeggen, en verdwijnen weer; Karel en Ina kijken ze na)* Het blauw loopt vandaag wel heel vroeg rond.

INA: Of heel laat.

KAREL: Deze twee heb ik hier nog nooit waargenomen.

INA: De twee die vorig weekend dienst hadden, liggen in het ziekenhuis, zeggen ze.

KAREL: Heeft Gertjan weer toegeslagen?

INA: Ze zeggen het. Die verschrikkelijke man! Het zal je kind maar wezen.

KAREL: Maar dan moeten ze hem toch volgen en niet hem zijn moeder.

INA: Moe Lok is ongevaarlijk. Dat kunnen we van haar lieve zoontje niet zeggen.

KAREL: Voor hem doet iedereen het dun door alle broeken.

INA: Nou, ik niet!

KAREL: Jammer maar helaas eigenlijk.

INA: Waarom?

KAREL: Was je het maar kwijt.

INA: Wat?

KAREL: Wat je maar niet kwijt kan vanwege je obsti...

INA: Zorg jij maar dat jij je roos kwijtraakt. *(korte stilte)*

KAREL: Potdomme!

INA: Karel toch!

KAREL: Het lijkt potdomme wel luis!!

INA: Luis... Zeg je luis?!

KAREL: Maar is het luis?

INA: Dan moet er zeker wat gebeuren! Luis! Als luis hier ook al de kop opsteekt, nou...

KAREL: Nou, deze roos zit onder luis die de kop opsteekt.

INA: Eh? De roos? Niet je hoofd?

KAREL: Wie heeft het nou over mijn hoofd?

INA: Ik! Ik had het over je hoofd en dat je onder de roos zit. Hoofdroos! Begin jij over luis. Denk ik: hoofdluis!

KAREL: Had je dat liever dan?

INA: Nee!! *(pakt resoluut de tuinkabouter weer op)*

KAREL: Dat dacht ik ook. *(duikt achter de roos. Tobias en Manda op, wanen zich onbespied, ze stoppen en kijken elkaar aan; Tobias wil Manda kussen maar heeft problemen met de petten; Manda lacht lief en zet beide hoofddeksels af, gooit ze op de grond; een lange kus volgt; Karel en Ina rijzen langzaam omhoog en kijken; Manda maakt zich dan wat los, klopt luchtig iets van Tobias' schouders)*

MANDA: Weet je dat je wat last van roos hebt?. *(Tobias reageert licht geërgerd)* Geeft niet, ik val op mannen met roos. *(Manda wil hem weer kussen)*

KAREL: Hoor je dat, Ina? Zij valt op roos! *(Manda en Tobias gaan*

geschrokken uit elkaar)

INA: Moet zij weten, ik vind het vies! *(Manda en Tobias rapen hun petten op, elk zet die van de ander op)*

TOBIAS: Eh... goedemorgen. Wat een hitte, niet.

KAREL: Ja, het gaat heden er hier vandaag nogal warmpjes toe, niet..

TOBIAS: Ik hoop niet dat u... ik bedoel... het zou zo gauw verkeerd begrepen kunnen worden.

KAREL: Wij houden dit onder de pet.

TOBIAS: Dank u wel.

INA: En wat die petten betreft... *(wijst naar hun hoofden, ze begrijpen het en verwisselen de hoofddeksels)*

TOBIAS: Maar het is warm. Heel warm. We krijgen onweer, denk ik zo. Later op de middag. Goed. Manda... eh... dit is Manda.

MANDA: Goed, Tobias... eh... dit is Tobias. *(Tobias knikt dat ze moeten gaan, beiden salueren en verdwijnen)*

INA: En dat moet de criminaliteit bestrijden.

KAREL: En ik die rottige luis. Weet je, Ina, in dit geval, met die roos, dan is luis echt de emmer die de druppel doet overlopen.

INA: *(ze staat op)* Nee, nee, nee. De emmer loopt over. Door die druppel.

KAREL: Welke druppel?

INA: *(staart naar de tent links)* Die de emmer doet overlopen.

KAREL: *(kijkt daarom ook die kant op)* Welke emmer?

INA: Jij begint over een emmer.

KAREL: *(gaat ook staan)* Ah! O. Die emmer. *(hij staart ook naar de tent links, maar wijst naar de caravan)*

INA: *(in gedachte)* Ja, die emmer.

KAREL: Ik zal 'm zo legen.

INA: Wat?

KAREL: De toiletemmer. Ik zal 'm zo legen. Beter een lege emmer dan een volle blaas.

INA: Spoel je hem dit keer wel goed om?

KAREL: Mijn blaas?

INA: De emmer.

KAREL: Dikke Kees had het aan zijn blaas. *(naast elkaar staren ze naar de kleine tent)*

INA: Dikke Kees van de Konijnenheuvel?

KAREL: Ja. En nou is-ie weg bij Olga.

INA: Olga is weg bij hem. Kees kon de pot op. En niet vanwege zijn blaas. Kees ging vreemd. *(ze knikt naar de tent rechts)*

KAREL: Ze slaapt zeker nog steeds als een roos?

INA: Olga of dat mens daar?

KAREL: (*gebaar naar de kleine tent*) Nee. Roos. Onze Roos! Zo'n tent moet nu toch wel een soort broeikas voor haar wezen.

INA: Dat ze dit weekend toch zomaar weer een keer met ons meewilde!

KAREL: Dat is toch mooi. Dat geeft toch ook weer hoop doet leven!

INA: Ik hoop dat ze nu klaar is met "Last Night"..

KAREL: Wat naait, wie naait en waarom?

INA: Dat bandje heet zo: Last Night.

KAREL: O ja, het bandje.

INA: Het is bij Roos Last voor en Night na. Al maanden! En dan die zogenaamde opdracht. Alsof de wereld zit te wachten op foto's van die engerd met dat sikje. Als ze dan nog mooie muziek zouden maken...

KAREL: Het is alleen maar: Kaboem! Kaboem! Kaboem!

INA: En dan dat gekrijs van die gast door dat Kaboem heen. Ik krijg me daar toch een migraine van.

KAREL: Stom!

INA: Wat stom?

KAREL: Ik noemde je migraine niet vermeld in je rijtje ongemakken. Vergeten. Stom.

INA: Vergeten? Ik wilde dat ik dat een keer kon zeggen. Maar ja, met zo'n dochter...

KAREL: Wie weet is dit de eerste dag van de rest van ons leven! We moeten het ijs met Roos maar zo gezellig mogelijk breken.

INA: Ik doe mijn best wel. Maar gezelligheid moet wel van twee kanten komen. Waarom wilde ze gisteravond zo vroeg naar bed? Net toen ik voorstelde om samen te gaan gaan trivianten. Wat is er nou gezelliger dan trivianten?

KAREL: Er is niks zo gezellig als trivianten. Met een wijntje...

INA: En een knabbeltje. Muziekje op de nieuwe installatie. André Rieu zachtjes aan.

KAREL: Voor de burenen...

INA: Niks zachtjes voor de burenen! Voor die del daar zeker? (*wijst naar rechts*) Nee, voor de sfeer... die viool, ach, zo gezellig...

KAREL: Zoals het klokje thuis tikt, tikt het ook in de caravan.

INA: Maar nou ligt ze daar nou al vanaf half tien gisteravond te slapen. Ik begrijp haar vaak niet, Karel.

KAREL: Nou ja, je moet maar denken: de beste vogels vallen toch niet ver van het nest.

INA: Waar slaat dat nou weer op?

KAREL: Dat slaat op een oude volkswijsheid. (*rechts verschijnt Minette*)

in sexy nachtgewaad; ze borstelt het haar; Karel kijkt met genoeg, Ina wendt zich afkeurend af en pakt de kabouter weer op)

INA: Heb je daar ook een oude volkswijsheid over?

KAREL: Eh... "Een mooie buurvrouw is beter dan tien in de lucht"!

INA: Als ik jou was zou ik me maar met die luis bemoeien.

KAREL: Welke luis?

INA: Die op die roos!

KAREL: Welke roos?

INA: Karel!!

KAREL: O, sorry, je had het toch over Roos?

INA: Over jouw roos. Jij had toch luis op je roos? Wel, doe er wat aan!

KAREL: Als het tenminste echt luis is. Hoe weet je nou dat het echt luis is?

INA: Vraag het aan haar.

KAREL: Aan wie?

INA: Je mooie buurvrouw weet vast wel wat luis is.

KAREL: Zou je denken?

INA: Zeker weten! *(achter Minette komt Ed tevoorschijn in een glanzende, opzichtige pyjama, hij draagt zijn haar in een staart, hij omhelst Minette van achter om haar middel en kust haar in de nek)*

KAREL: Eh.... Buuf. *(Minette en Ed kijken niet)* Buurvrouw! *(nu kijken ze wel op)* Ik wil niet storen...

ED: Maar u stoort wel, meneer!

KAREL: O, sorry.

MINETTE: Edje, wat doe je onvriendelijk tegen meneer Beukelaar. Meneer Beukelaar wil misschien gewoon iets vragen. *(tot Karel)* Was dat zo, buurman?

KAREL: Als het niet ongelegen komt.

MINETTE: *(borstelt het haar)* Wat wilde u weten?

KAREL: Of u ook last van luis heeft.

ED/MINETTE: Wat?!

KAREL: Heeft u ook last van luis?

MINETTE: *(stopt met borstelen)* Luis? Ik?

KAREL: Dan weet ú misschien wel hoe die beestjes er uitzien.

MINETTE: Ed! Hoor je dat? Meneer vraagt of ik luis heb!

ED: Deze meneer is een viezerik! *(hij streelt haar heupen)*

MINETTE: *(uitdagend)* En dat zeg jij? Hoe noemen ze mannetjes die hun handen niet thuis kunnen houden?

ED: Dat noemen ze opgewonden mannetjes! *(Ed kietelt haar, ze vlucht lachend rechts haar tent in, Ed volgt haar)*

KAREL: *(tot Ina)* Viezerik? Wie is er hier een viezerik? Die staart is zelf een viezerik!

INA: Hij laat zich gebruiken. Zij is de viezerik! Zij staat hier al de hele zomer voor haar asociale achterbuurttent met Jan en alleman te flirten...

KAREL: Dat zeg je wel meer, ik merk daar niks en niemandal van.

INA: Nee, jij bent ziende blind! Dat mens verslindt mannen.

KAREL: Je bedoelt dat ze pyromaan is?

INA: Nymfomaan!

KAREL: Zo iemand die brandjes sticht?

INA: Dat is een pyromaan!

KAREL: Dat zei ik toch.

INA: Nee, jij zei... laat maar. In elk geval laat ze geen man met rust. Eerst legt ze het aan met Harry van Greet van 't Paradijsje hier verderop. Harry en Greet uit elkaar en 't Paradijsje opgedoekt. Vervolgens was die dikke Kees Konijn van De Konijnenheuvel aan de beurt. Dikke Kees notabene!

KAREL: Dikke Kees wist niks van rozen.

INA: Natuurlijk nam Olga dat niet. De Konijnenheuvel leeg. Op de konijnen na. Het Hemeltje van Door en Simon Zuidenwind: het werd een hel! Door is naar haar moeder en Zuidenwind is met de Noorderzon verdwenen. *(wijst naar de tent rechts)* Toen trok ze hier bij de Baron in...

KAREL: De Baron wist alles van rozen. Vooral klimrozen.

INA: De Baron weet nou niks meer. Ze zeggen dat hij zwerft. En zij heeft zijn tent ingepikt. Dat mens krijgt alle kerels eronder! En wie die griezel is die ze nu binnen heeft gehaald, weet ik niet, maar deugen doet hij niet. Hij heeft een staartje! Ik begrijp niet dat Moe Lok dit allemaal toelaat, het is toch nou verdikke gewoon een tent van lichte zeden! *(Karel loopt weg)* Wat ga je doen?

KAREL: Wat ik elke ochtend doe. 'n Krantje kopen.

INA: Wacht. Als je toch die kant opgaat... *(in de caravan)*

KAREL: Natuurlijk. Als ik toch die kant opga... Wat wordt het dit keer? *(hij somt op)* Eieren, koffiefilters, de broodjes en of ik geld heb en laat je vooral niks verkeers in je handen stoppen... en zeg nou eindelijk eens iets over het groen...

INA: *(uit de caravan, geeft hem een tas mee)* Neem gelijk wat extra eitjes mee. En we zijn door de koffiefilters heen. 1x4. Heb je geld, Karel? En de bestelde broodjes natuurlijk. En laat je nou 'ns een keer geen verkeerde spullen in je handen duwen. *(Karel gaat af)* En zeg nou eindelijk tegen Moe Lok ook dat er gesnoeid moet worden. Hoor je? *(ze loopt terug naar de tent links)* Nee, dat hoort-ie natuurlijk niet. Die komt straks terug en doet dan net alsof hij de boodschappen

vergeten is en dan doe ik boos en dan –verrassing!- komt alles toch uit de tas.... (ze glimlacht naar de tent) Ach, Roos, als je ‘ns wist wat voor schat van een man je vader is... maar het blijft een groot kind. (ze ontdekt dat ze naar het toilet moet, verdwijnt haastig in de caravan) ... verdikke, en nou is die emmer natuurlijk nog niet geleegd... en dat met deze hitte en met m’n knie...

TWEEDE SCÈNE

Een kwartier later, Ed verschijnt van onder de luifel rechts, pyjama los; hij ziet dat er verder niemand is.

ED: (tot Minette in de tent) Dus je vond me goed? Ze vinden me allemaal goed. Ja, dat hoor ik nogal eens: jij bent het beste wat me ooit is overkomen. Dat zeggen ze dan: Ed, jij bent het beste wat me ooit is overkomen! Vind jij dat nou ook, Minetje?

MINETTE: Ja, hoor. (op uit de tent, geroutineerd lief) Jij bent het beste wat me ooit is overkomen.

ED: Maar jij mag er ook best wezen.

MINETTE: Ja, maar dat roep jij allemaal in me op, Edje.

ED: Ik heb liever dat je Ed zegt.

MINETTE: Dat is goed, Edje.

ED: Edje rijmt zo erg op kadetje. En ik ben hier niet om zoete broodjes te bakken.

MINETTE: En als ik nou ‘ns dat zoete broodje ben?

ED: Jou lust ik rauw. Maar de buurman heeft nog niet van dat broodje gesnoept.

MINETTE: Die tuinkabouter! Dat lulletje rozenwater!

ED: Je hebt het wel geprobeerd?

MINETTE: Hij kijkt wel, maar onderneemt niks. Die gesneden kater!

ED: Gesneden of niet: zij móeten ook weg!

MINETTE: O, maar het lukt me wel. Ik zal dat watje van nu af aan wat minder subtiel aanpakken.

ED: En hoe pak je zijn vrouw aan?

MINETTE: Zij? Zij is een trut. Nee, als er één last kan veroorzaken is dat hun dochter. Die moeten we in de gaten houden. Dat mormeltje is hier nooit, maar net dit weekend moet ze zo nodig met pa en moe mee.

ED: Mormeltje? Is ze zo onaantrekkelijk?

MINETTE: Ik denk dat mannen als jij haar heel aantrekkelijk vinden.

Maar jij blijft uit haar buurt, hoor je.

ED: Die Minette. Je bent jaloers!

MINETTE: Als je zo nodig iemand wilt versieren... wat denk je van moeder Beukelaar?

ED: Ik ben geen gigolo!

MINETTE: Voor het goede doel, meneer de Kwel. Stel je voor, ik doe hetzelfde hier toch al maanden met allerlei hitsige opaatjes.

ED: Ik denk daar liever niet aan.

MINETTE: Jij wilt die Beukelaartjes toch weg?

ED: Ja. Wat ik wil voorkomen dat ze vandaag onder de ogen van die Zweden met hun contracten gaan wapperen...

MINETTE: Mannetje, dat villapark komt er gerust wel.

ED: Het mag niet mislukken. Het is het eerste project dat ik van mijn pa helemaal alleen mag afwikkelen.

MINETTE: Is dat zo: helemaal alleen? Zonder mij was je helemaal nergens.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto